

dermed lyst til at dyrke løvskov. En modvillig indstilling fra skovejere og -administratorer kan ikke undgå at give et væsentligt tilbageslag for befolkningens natur- og friluftsmæssige interesser i de private skove. En vellykket naturpolitik for skovenes vedkommende må derfor nødvendigvis baseres på et samarbejde med ejerne af dette landskabs- og naturelement. En støtteordning skal derfor – udover tilskud til nye bevoksninger – rumme støtte til sikring af frø og planter, samt støtte til forskning i og udvikling af løvskovdyrkingen.

En støtteordning for etablering af nye bevoksninger af løvtræ vil være et direkte instrument til at få en mere jævn aldersklassefordeling, der er nødvendig for at bevare løvskoven på længere sigt. Ordningen forventes ikke at medføre en kraftigere afvikling af de ældre bevoksninger. Det skyldes, at de økonomiske ressourcer, der findes i disse bevoksninger, ofte er så betydningsfulde for de enkelte ejere, at ganske andre forhold, herunder generationsskifte m.v., er bestemmende for deres eventuelle afvikling.

Ordningen vil blive administreret sådan, at den hviler på en frivillighed fra ejerens side. Det vil sige, at ejeren skal tilskyndes til at søge om midler til løvtrædyrking, fordi han med et tilskud anser løvtræ for at være fordelagtig. Den eneste forudsætning er, at arealet er fredskovspligtigt.

Støttebeløb kan alene ydes til etablering af løvtræarter, der på stedet er i stand til at udvikle højstammede bevoksninger, og som iøvrigt opfylder lovforslagets krav om god skovdrift. Ved etablering og retablering af løvskovbryn ydes desuden støtte til buske.

Som udgangspunkt skal der ydes et tilskudsbeløb pr. arealenhed uanset bonitet, udstrækning m.v. Satsene vil formodentlig variere mellem ca. 5.000 kr. og ca. 15.000 kr. pr. ha afhængigt af løvtræart, kulturmetodik, beliggenhed og eventuelt andre forhold. I tilfælde af misligholdelse giver § 34 mulighed for, at staten kan kræve beløbet tilbagebetalt.

I tilfælde, hvor der gives tilskud til etablering af ydre løvskovbryn, vil disse blive omfattet af bevaringsreglen i lovforslagets § 17, stk. 1.

Støtte vil alene blive ydet til genplantninger i eksisterende fredskove. Støtte til andre former for tilplantning på private arealer vil blive ydet med hjemmel i Landbrugsministeriets lovgivning.

Det vil blive en betingelse for ydelse af støttebeløb til skovejere, at plantematerialet, med mindre der er tale om selvforyngelse eller brug af egne planter, opfylder kravene til forstligt formeringsmateriale, jf. Landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 150 af 31. marts 1981 om handel med forstligt formeringsmateriale (udstedt efter lov nr. 534 af 13. december 1972

om handel med frø, såsæd, læggekartofler og planter).

Forudsætningen for, at løvtræskove kan bevares som væsentlige produktions- og landskabslementer, er, at der frembringes en tilpas mængde planter af rimelig kvalitet. Heri ligger f.eks.

at statsskovene fortsat bevarer, fornyer og beskytter bevoksninger, der kan afgive et godt frømateriale, at tilsvarende bevoksninger bevares, fornyes og beskyttes i private skove,

at opformeringsanlæg især i form af frøproduktionsarealer, frøplantager eller vegetativ formering opprioriteres, og

at der fortsat lægges vægt på forsyningen fra gode og velafprøvede frøkilder.

Der vil efter den foreslåede løvskovstøtteordning også blive ydet støtte til foranstaltninger, der indirekte virker for fremme af løvskov. Det drejer sig dels om leverancer eller produktion af frø- og/eller plantemateriale af løvtræarter, dvs. til frøimport-, frøforarbejdnings- og planteskolevirksomheder, dels om forsknings- og udviklingsvirksomhed til gavn for løvskovdyrkingen.

Når ordningen har været i kraft i ca. 10 år, forudsættes dens virkninger vurderet i relation til målsætningen og i relation til de samfundsmæssige nyttevirksomheder iøvrigt. Hvis det viser sig, at ordningen ikke fungerer tilfredsstillende, vil den blive justeret.

De regler, der fastsættes efter § 20, om tilskud til de 3 formål, der er nævnt i § 19, stk. 2, vil i vidt omfang basere sig på de betragtninger, der er nævnt ovenfor. Reglerne vil ikke alene blive baseret på produktionsmæssige betragtninger, men også på miljømæssige. F.eks. sådan, at en ejer i forbindelse med forhåndstilsgn om tilskud kan tilpligtes at lade et antal gamle træer stå tilbage efter den tidligere bevoksnings afdrift, også efter at de er gået ud. Herved kan værdifulde levesteder for en række insekter og fugle sikres.

Om eventuel tilbagebetaling af tilskud henvises til § 34.

Til § 21

Bestemmelsen er enslydende med § 20 i forslag I.

Bestemmelsen er ny i forhold til den gældende skovlov. Der er tale om en opfølgning af bl.a. den handlingsplan, miljøministeren i marts 1987 har fremlagt om marginaljorderne. Heri er nævnt, at det offentlige kan træffe aftaler med private ejere om at give tilskud til eller overtage driften af arealer med særlig miljømæssig interesse.

Da bestemmelsen anfører, at en sådan overtagelse af driften sker ved aftale mellem ejeren og skovmyndigheden, kan der i visse tilfælde være tale om at yde ejeren økonomisk kompensation derfor.